

Bu Sayıda

Mehmet Emin Yurdakul
Uluğ TURANLIOĞLU

Muhiddin Abdal
Vahit Lütfi SALCI

Gurbetten.. (Şiir)
Mehmet Faruk GÜRTUNCA

Akıncı Malkoçlar
Mahmut R. GAZİMİHÂL

Bize samimiyet gerek !
Halide Nusret ZORLUTUNA

Din ve Allah (Şiir)
Nejat KÖKNAR

Vezin—Kafiye ve son nesil şairleri
Hüseyin ULAŞ

Haşim şair midir, değil midir?
Süreyya ORAL

Damlalar (Şiir)
Uluğ TURANLIOĞLU

Bu toprağın ninesi (Şiir)
İhsan BORAN

Son dilek (Şiir)
Cemal Oğuz ÖCAL

Yunan edebiyatından tercümeler
Y Cem ÜNER

Sayı : 10

Yıl : 1

TEMMUZ 1943

D İ R N E

EDİRNEYE ÖZLEM

Çevrende ötüşür senin bülbüller,
Her yanın neş'eler dolu Edirne.
Tunca, Meriç, Arda şen akar güler,
Atadan mirassın ulu Edirne.

Nice eller deği'di senin taşına,
Çelik bir kal'asın yalnız başına,
Kocamazsun girsən binler yaşına,
Sende eserlerin bolu Edirne.

Üstünde cettimin ruhu kaynaşır,
Uzaktan bakınca gözler kamaşır,
Ne kadar övsem de sana yaraşır,
Her yolun atalar yolu Edirne.

Göklere yükselmış o güzel eser,
Kahraman yatağı ovanda her yer,
Civarında saklı çelik tabyeler,
Her kal'an yiğitler kolu Edirne.

Mudanya

Mehmet Durmaz ÇAVUS

TÜRKÇÜLOĞLU AŞKI

Yazar : Uluğ TURANLIOĞLU

En realist ve en samimi Türkçülük aşkı
bu küçük şiir kitabında bulacaksınız.

DAMLA

AYLIK EDEBİ, İLMİ MECMUA

İshde nibrin

IDARE YERİ
M. Sinan caddesi No: 7

Edirne

ABONE
Yıllığı (150) kuraştur.

Sahibi ve Umumi Neşriyat Müdürü :

Sayı: 10, Yıl: 1 Uluğ TURANLIOĞLU Temmuz 1943

MEHMET EMİN YURDAKUL

(Doğumunun yetmiş beşinci yıl dönümü münasebetile)

Mehmet Emin Yurdakul geniş manada bir millî şair, sayılamaz. Fakat o şiri millî davalarımızın emrine veren ilk Türkçü şairimizdir.

"Ben bir Türküm, dinnım cinsim uludur."

Diye haykırdığı zaman medrese kubbelerinden halâ ilâhi sesleri geliyordu. Şairlerimiz halâ gül ve bülbul bâhçelerinde ilham arıyorlardı.

Haksız yere zulme uğriyan Türk milletine :

"Vur aşkın ve hakkın zaferi iç n;
Vur, senden bak dünya bunu istiyor.
Vur, yerde bak tarîh senin seyircin;
Vur; göltün bak tanrı sına vuru diyor"

Diyen Mehmet Emin Yurdakuldu.

Mehmet Emin Yurdakulun sesi milletin sesiydi. Onun ilham kaynağı büyük Türk milletinin kendisiydi.

"Bu dünyada, her kim Türkçe düşmansa,
Onun kanı bizim için kevserdir,
Bu kanatla hıita Kâbe boyansı,
Orta, bize şafak doğmuş bir yerdir."

Kıt'ası Mehmet Emin Yurdakulun ne kadar coşkun ve ne kadar samimi bir Türkçü şair olduğunu ispata yeter.

Mehmet Emini kıskananlar oldu. Onun şirine kaval sesi diyenler bulundu. Fakat bu yaygaralar Mehmet Emini yolundan döndüremedi. Türkçü şair :

"Berk benti kayırayım, susarsam sen matem et!
Unutmakı şarıteri haykırıyan bis millet
Şeyveleri tıpkı olmuş öksüz çocuk gibidir."

Dedi ve mukaddes amacına doğru yürüdü.

Türkçülük bayrağı altında toplanan ve milliyetçiliği en ulvi bir aşk bilen Türk çocukların Mehmet Emin Yurdakulu hiç bir zaman unutmayaçıklardır!

Uluğ TURANLIOĞLU

Muhiddin Abdal

—10—

Yazan : Vahit Lütfi Salıcı

Aşağıdaki manzumesile Muhiddin Abdal Yunusu bile geçiyor :

Ademi yoğurup yapan
Yel, su toprak hem de ateş

Dört mukarrip fireştedir.
Her birisi bir iştədir.

Yel eser, od durmaz yanar,
Gök kaim durur, yer döner,

Su akar denize iner,
Ay ile gün huruştadır.

Bakın Allahın işine,
Cahillər zulmet içinde

Güzüne, yaz ve kışına.
Arifler tezerrüctedir.

Evvel üçler hem yediler,
Canı cana dil kodular

Meydana yönül dediler,
Ol aşıklar yarıştıdır.

Er olan ahtinde durur,
Erenler attığın urur,

Göz olan baktığın görür,
Oku gizli kırıştedir.

Seyredem ben bu cihanı,
Ademin kaddi hem anı,

Donanmış şekli insanı,
Üç yüz altmış eriştedir.

Ne lâzım yüze gülene,
Ey (Muhiddin) söz alana,

Aferin doğru gelene,
Pir mûrşidim sırıştedir.

Muhiddin, mistik hayatımda dervişiğine, inancına çok sadiktir. Git-
tiği yolda doğru yürürl, hafif meşreplik sevmez. Herkesi de böyle gör-
mek ister. Her kes onun gibi olamaz ama.. Öyle ise o da bu halden
şikayet etmesini bilir ya.. İşte böyle bir manzumesi :

Muhammet Alinin güzel yolları,
Hakikat bağın açılmış gülleri,

Bu vakitte sözler talibe düştü,
Murdarlar murdarı erkâna düştü

Şimdi insan azdı zaman bozuldu,
Evliya cemine cahil düzüldü,

Talip sözlerini rehbere satar,
Erenler bezmine kılukal katar,

(Muhiddin)dertment ruzi şep ağlar,
Kaldı çürükleri sır oldu sağlar,

An be an bozuldu giden kalmadı.
Ol bahçenin gülünen deren kalmadı.

Mûrşit ile rehber bildigin şaşı,
Edep erkânını bilen kalmadı.

Hakikat bağıının gülü bozuldu,
Kalktı cemin tadı düzen kalmadı.

Kendi ayıbin görmez diğere bakar
Cemin erkânını sezen kalmadı.

Gazel yaprağımı döktükçe bağlar.
Can olup ta canın veren kalmadı.

Muhiddin Abdal'ın basılmış eserleri Sadettin Nüzhetin (Bektaşı şairleri) ve Besim Atalay'ın (Bektaşılık) ve Muhtar Yahya Dağlinin (Bektaşı tomarı) adlı kitaplarında ve İstanbul Eminönü halkevinin çıkardığı (Yenitürk) ile (Halk bilgisi haberleri) ve 928 yılında Halk bilgisi Derneği tarafından çıkarılan (Halkbilgisi) mecmualarında varsa da hayatına ve hüviyetine dair esash hiç bir malumatı ihtiya etmeyüp bunlar, Türk edebiyatında ayrıca ve müstesna bir yer almış olan Türk bektaşı edebiyatının örnekleri olarak gösterilmiştir. Bizim bu sütunlarda neşrettigimiz eserleri hiç bir yerde neşredilmemiştir, ve bu gibi bakır eserleri bizde pek çoktur.

Muhiddin Abdal Türk edebiyatı tarihi henüz sinesine çekmiş ve içmiş değildir, hatta henüz bilememiştir bile. Halbuki bu aziz şair Türk edebiyatı tarihimize Yunus Emre ve hatta ondan fazla geçmeye lâyık bir şairdir. Bize onu bilememek kötüüğünü yapan iki mühim unsurdur. Bunların birisi, din taassubu ile onun mezhebi tezyif olunarak şahsi eserlerine ehemmiyet verilmeyüp hor görülmek. birisi de Aleviliğin sıra saklamak ananesine uymak yüzünden eserlerinin gizlenmiş olmasıdır. Kendisi de bu an'aneye uyarak bir manzumesinde :

(Muhiddin Abdal) aşkolsun,
Yemişin nâdan yemesün,

Demiştir.

Bu aziz şairi az çok bildigimiz kadar anlatmağa çalıştık. Fakat yine noksan yerleri yok değildir. Meselâ; doğum ve ölüm tarihleri tespit olunamamıştır. Bana öyle geliyor ki şairi tamamile aydınlatmak bizim nesle müyesser olmuyacak, fakat bunu gelecek nesil ısrarla takip edecektir. Bunu bilhassa Edirnenin münevver gençliğinden beklemek doğrudur. Çünkü o, Edirnenin sinesinde yaşadığı gibi, bugün de Edirnenin koynunda yatomaktadır.

Sırrımız eller duymasın.
Belki iyiyüp te dadana.

Vahit Lütfi SALCI

GURBETTEN..

(Paşaılı 18 Mayıs 1340)

Yine kalbimde o beldem, yine gönlümde o yer.
 Yine gül bağları gönlümde bütün saçılı keder,
 Soldu, solgun, sarı güller gibi ruhumda sevinç!

Bir hayal oldu hayalimde o bağlarla Meric.
 Geziyorken yarı dalgın deniz'in sahilisi,
 Arıyor ruhum o cennet ve saadet ilini!

Ardanın ince suyundan dökülürken sevda,
 Çırpan dalgaların şiri gezerken kıda
 Nazlı ay ruhumuñ ilhamında aşk örmüş idi.

Lâkin artık o, gülen ruhuma hicran düştü,
 İnce güller yakıyorken sarışın kandilini,
 Arıyor gönlüm o cennet ve saadet ilini !

Mericin öyle beyaz, öyle güzel kızlarını
 O ilâhi, sarışın, neşeli yıldızlarını,
 Bulamam belki delässam yedi iklimde bugün!

Oların hasreti kalbimdeki öksüzlüğümün
 Söylüyorken eleminden ebedi bir ninni,
 Arıyor ruhum o cennet ve saadet ilini !

Geliyor her gece, Mecrun gibi hülyama o yâr,
 Yanıyor raşeli kalbimde o sevdalı diyar !

Mehmet Faruk GÜRTUNCA

Akıncı Malkoçlar

— 2 —

Yazar: Mahmut R. GAZİMİHÂL

Bu masali Türkiye rumlarından defterine geçirerek sonra Venedikte kaleme alın rum Spandogino'nun ifadesini A. Geuffroy ve B. Ramberti aynen kendi kitaplarına aldılar (xviinci asır).

İş bukadârla bitseydi "aldanmışlar" der geçerdik. Fakat, Spandogino Efendi, "isimden nesibe intikal" metodunu Malkoç Bey münasebetiyle de ele almakтан hiç çekinmemiş !. Evrenos Beyin adını "Auramy" imlâsiyle not ettiği için rumeaya benzetemiyerek sahibinin Türküğünü itiraf etmek lütfünde bulunan ve

"Bakınız, ey okurlarım, ben ne kadar doğrulu bir tarihçiyim !" der gibi bir eda takınır görünen Spandogino Efendi, "Malkoç" adını "Markos" (Marco) kılığıyle ele alarak sahibinin rumdan dönmeliğine sîrf o çikmaz yoldan intikalî hiç yadırgamadı !! Nesline "Marcozogli" denildiğini de haber vermiş.. Bu rivayetleri Balkanlardan geçenken derlediği, sonra da işlediği açktır... Dediklerini öteki asırdaşları aynen benimsediler; şu küçük farkla ki: B. Ramberti, Mihaloğlu lâkabını "Marcalogli" kılığına sokmuş, "Marco"yu da "Malco" (Malko) ve neslini "Maleozogli" rivayetiyle almış. Venedikle Ramberti (1503-

1547) amucazadesi Daniello ile birlikte 1533 te İstanbul'a gidüp gelmişti. İrrarlara yol açan Spandogino, dönmeliğine inandığı Mihal Beyin adını Italyanca olan kitabında hiç olmazsa ismin Italyancadaki geleneğine göre "Michele" şeklinde yazması ve diğer lâtinçe nüshasında lâtin geleneğine göre "Michael" imlâsını kullanması gerekliden, öyle yapmamış, en koyu rum telâffuzuna uyan "Michali" (Mikhali) imlâsiyle inanını sağa bağlamaya dikkat ediyor.. Rum rivayetine bu kadar tarafsızlıkla bağlıyor..

Görüyor ki : hrıstiyani rivayete göre, Malkoç Bey. "Markos" (Marcus) veya "Malkos" (Malchus?) adlı bir rum dönmeliymiş! Ölümünün üstünden yüz kusur yıl geçer geçmez bir Türk gazisinin aslı daha işte böyle bozuldu! Türk tarihinde iftira izleri bırakır rumlar ! Rum Mehmet Paşadan ibaret kalmadığı böyle tahrif ve mugalâtalarla ayrıca sabit oluyor.. Fakat, bütünlük çaresiz gibi görünen nice Marko dertlerinin devasını soruşturmak üzere Marko Paşanın hâzâkatını aramağa artık ihtiyaç kalmamıştır...

— Devam edecek —
 Mahmut R. GAZİMİHÂL

Sosyal Davalarımız

BIZE SAMİMIYET GEREK!

— Bir sergi münasebetiyle —

Yazan : Halide Nusret ZORLUTUNA

Aziz hocam Ayşe Ege'ye

Her hangi bir işimizde bir noksan, bir pürüz görüp tenkit edecek olsak alacağımız cevap hazırlır :

Efendim, para yok, vesait yok, bu yoksulluk içinde bu kadar iş başardığımıza şükür!

Ve bu cevap karşısında akan sular durur : para yok, malzeme yok.

Parlak mazeret doğrusul Susmak ve her potu, her pürüzungükranla sineye çekmek lâzım!

İyi amma, bu yoksulluk içinde sükûnla, sabırla, tavazula çalışarak meydana mükemmel bir varlık koyanlarımız da var. Onlar bu büyük başarının sırrını acaba hangi tâlisimli kaynaktan almışlardır?..

Bence bu büyük sırrı, şu bir kaç kelimenin içinde gizlidir :

Bunun parlak bir misalini Kırklareli Halkevi dikiş, nakış ve bîcî - çiçek sergisinde gördük.

Bütün sene evimizin bir köşesinde, dünya harbinin doğurduğu bin türlü yokluk ve epeyce koyu bir yoksulluk içinde, bir karınca gibi sessiz, mütevazi çalışmış ve memleketinizin 65 genç kızını çalıştırılmış olan kıymetli öğretmen Nigâr Sezerserim bize

yokluktan varlık doğabileceğini ispat etti. Kaba amerikan bezleri üzerine işlenmiş ince Ayntap işlerini, ucuz basmalardan dikilmiş zengin tuvaletleri seyrederken buna bütün kalbimle bir kerre daha inandım: (Bilgi) nin hüsni niyetle, sayu gayrelle birleşerek vücuda getirdiği büyük kuvvetin önünde durabilecek hiç bir engel yoktur.

Bir yıldan beri Halkevimizin dikiş, nakış, çiçek derslerine devameden genç kızlarımız da eminim ki bu gün bu hakikati anlamış bulunuyorlar.

Hayatta bir çok mahrumiyetlere ister istemez katlanmak mecburiyetinde olan dar bütçeli gençler, bu marifetli kızların kıracıkları, süsliyecekleri yuvada hem mühim bir zevk olan (Göz zevki) ni tatmin etmiş olacaklar, hem de her yıl terzilere kaptıracakları mühimce bir parayı kazanmış, daha mübrem ihtiyaçlarına sarfetmiş olacaklardır.

Yalnız dar bütçeliler için değil, en zengin bir genç erkek için de eşinin güzel gözlerinin ışığı ve becerikli ellerinin çalışması ile meydana getirilmiş bir çiçek, bir kırlantı, bir örtü ne paha biçilmeyen bir güzelliktir!

Genç kızlarımıza bu imkânı bağıtlamış olan Halkevimize ve çalışan öğretmenlerimize teşekkür ederken, şehrimizde aynı gaye uğrunda çalışmakta olan bir başka müesseseden de bahsedecem.

(Erbay dikiş yurdu) nun lüks güzelliğini aklı eren, gözü gören bir çok kimselerden dinledim. Bu sergide de cidden güzel eserler teşhir edilmiş. Sahiplerini tebrik etmek lâzımdır. Fakat şuracıkta belki basit, amma her halde faydalı bir umumi fikri ortaya atmadan, heman umumi denebilecek olan bir hatamiza işaret etmeden geçemeyeceğim.

Her nevi dikiş, nakış veya her hangi bir sanat sergisinde halka göstereceğimiz eserler, gençlerimizin canla, başla çalışarak meydana getirdikleri şeyle olmalıdır. Yoksa falan terzinin ustalarından çıkışmış bir parça, yahut falan kişinin kızına bilmem hangi

memlekette işletip getirtmiş olduğu bir çeyiz, bizim için hiç bir mana ifade etmez. Daha doğrusu iyi bir mana ifade etmekten uzaktır.

Halk aldatılamaz, Onun derin bir görüşü, selim bir zevki vardır. O kendi çocukların göz nuru ile, el emeği ile meydana gelmiş güzel eserleri daima hayranlıkla karşılar.

Halkevimizin büyük salonunun bir köşesini bir efsane diyarının baharı haline getirmiş olan çiçek sergisi karşısında genç, ihtiyar, kadın, erkek bir yığın kâlabalık - içlerinde ben de dahil olduğum halde - bu samimi hayranlık havasını duyarak saatlarca kaldı.

Bize samimiyet gereklidir, her işte samimiyet. Münasebetlerimizde, dostluklarımızda ve çalışmamızda samimiyet !

Kırklareli

Halide Nusret ZORLUTUNA

DİN VE ALLAH

(Damla için)

Ben bir ev bilirim
Etrafi duvarla çevrili
Ve bir lâle bahçesi ortasındadır.
Ben bir ev bilirim
İçerisine tâlisimli bir kapıdan girilir
Yerlerde beş renkli taban hâhlâr serili
Ve tavanlarında insan başlı hayvan tasvirleri vardır.

Ben bir adam tanırım
Bu evin bilinmiyen bir yerinde
Susuz ekmeksiz yaşıar
Ve kimseye görünmeden
Elindeki iplerle bağlı
Elsiz ayaksız bir sürü insanla oynar
Gülerekten....

Nejat KOKNAR

Vezin - Kafiyeye Ve Son Nesil Şairleri

-5-

Yazan: Hüseyin UÇAS

Aynı mecmuanın 15 Mayıs 942 tarihli sayısında ise :

"Şiiri, (Şekil san'ati) olarak anlıyan zihniyete gelince ; bu telakki meramla ifade arasında enkestirme yolu bulduğuna kanidir. Ona göre, şiir, yeni ifade kalıpları içinde hızını bulacaktır. Belki bu yeni ifade kalıpları kalipsizliktir; fakat bu dahi bir kalıp degilmidir? Şu halde hür konuşabilmek için evvelâ meramı kısan ve ifadeyi zorlaştıran dâr kalıpları parçalıyalarak işe başlamak lâzımdır..," demektedir.

Celâl Silay'ın bu teklif ve müdafasını, yine aynı mecmuanın 23 Mayıs 942 tarihli sayısındaki Hamit Macit Seleklar'ın yazısıyle cevaplandıracağım.

"Şiirde daima şekil aradım. Aletlere rastgele dokunuşlardan, hançerden ölçüsüz çikan seslerden gerçek değeri anlıyanlar arasında musiki diye bahsedilecek, eciş büçüş yapılardan mimari diye konuşulacak olan bir günün geleceğini asla sanmıyorum. Müzik, yalnız kendi kaidelelerine değil, fizik biliminin "Savt bahsi" nde geçen kanunlara da riayet etmek zorundadır. Mimari eseri, yalnız Arkitektin kaideleleri ile değil; hava, ışık, iklim şartları arz cazibesinin istedikleri ile de zorlanır.

Sanatkâr bu zorlanışlar, estetik kaideleler karşısında ayakta ve hatta zamana hakim olarak durmak sağlığını, sağlamlığını şekille verdi.

Şekil, mükemmelliğin de şartıdır.

Şiir, bir "öz", dür. Kelime, şekil, vezin, hersey bu özün çerçivesinde bir kalıptır. Yeni zamanların şairi de uyan bir şekil bulmakla vazifelidir."

**

Yine İnkılâpcı Gençlik mecmasında 29 Birincîşerin 942 tarihli sayısında; halis eser vermekten mahrum, hikâyeci geçinen Samim Kocagöz'ün şu sakat ve âmiyane serdedilen hükümnü dinliyerek, Vezin-Kafiyeye ve şekele muariziyetin ne gülünç şekele döküldüğünü görelim :

"Yukarıda bahsettiğim bu mümessillerden sonra henüz istikrar bulamamış, fakat, ehliyetini, kabiliyetini kabul ettirmiş bizim nesle gelince umumi olarak şunu söyleyebiliriz ki : bu neslin serbest şaire temayülü

yukarıdanberi gelen tekâmülün bir neticesidir. Ve bu netice bir istiklâldir. Onu hakir görenler, ona çatanlar, şunu anlamalıdır ki, şiirin bugünden sonraki mukadderatı, yeni neslin elindedir. Bu mes'ele çok önem ve büyütür. Çünkü bu kadar asırlık mazisi olan Türk şiirinin mukadderatı, ister istemez gençlerin elindedir.. Gençler, serbest yazıyor, gençler (bobstil) gibi gürültü patırtı niye?.. Gazeteciler istedikleri kadar mevzu kithâsına ugradıkça gençleri çekâştsinler. Maalesef bundan sonra başka türlü şiir yazacak yok (!) ister istemez alışmak lâzım. Cami isteyen okur isetemeyen okumaz. Tarihi inkışaf ve tekâmülü durdurmak, läfla kabil değildir..," diye lâkırdı ediyor.

Samim Kocagöz, şunu öğrenmelidir ki :

1— Bütün gençler serbest vezinle yazmıyorlar. Şürlerini zevkle okuduğumuz "Cahit Sıtkı Tarancı, Ziya Osman Saba, Fazıl Hüsnü Dağlarca, Ahmet Muhip Diranas, Hamit Macit Seleklar, Osman Ferda Güley, Ceyhun Atuf Kansu, Baki Süha Edipoğlu, İhsan Boran, Uluğ Turanlıoğlu, İsmet Bozdağ, Rifat İlgaç, Emin Ülgener, Fethi Tevet, Cemal Oğuz Öcal" ilâh., hâlâ hece veznile de şiir yazmağa devam etmektedirler.

2— Gazetelerde mevzu bahis münakaşa ve hücumlar, özden mahrum, halis eser veremiyen imzaların, okuyucunun zevkini bulandırmak ve tereddüde düşürmek endişesinden ileri gelmektedir. Zira :

a- Serbest vezni, kayıtsız sanıp kolaylığı yağma etmek istiyenler vardır.

c- Serbest vezni, garip şekele sokup garibe ve acubeleri iddia ve asılısız tezlerle kabul ettirmeye çalışanlar vardır.

3— Ortada serbest vezni reddeden kimse de yoktur. Yukarıda yazılı imzaların serbest vezinle yazdıkları şiirler, zevkle okunmakta ve benimsenmektedirler. Celâl Silay, hece vezninin muarzi olduğu halde büyük bir okuyucu kitlesine maliktir.

4— Vezinli ve kafiyeli şiirlerin, şiiriyetten mahrum olacağını da kimse iddia edemez.

5— Serbest vezin şiirde inkilâp ve tekâmülün gayesi de değildir. Belki de şiir, insanlığın geniş çaptaki sosyal vakia ve ruh enginliğinin havasını duyurmayı doğru yol almaktadır.

6— Plastik san'atlar, mutlak güzel olduğu müddetçe, bütün tarih seyrince insanlığın ruhunu genişletecek, kafasını işletecektir. Yanlış ve fena olmak vasıfları, mevzu bahis değildir. Zira, idealizm, bir daha hortlamayıp kadar zamanın derinliklerine gömülmüştür .

**

Bu iddia ve yaygaraların maksadı nedir, acaba?

Vezin ve kafiyenin kifayetsizliğinden, mâna ve tesiri dizginleyişinden mi şikayet edilmek isteniliyor?.

— Devam: 15. nci sahifede —

GERÇEKLER

Haşim şair midir, değil midir?

1

Yazan: Süreyya ORAL

Her kıymet sahibi edebiyatçının peşinde, bazan da haksız olmayarak dolaştırılan dedikodular - Ahmet Haşim - için de yapılmış ve yapılmaktadır.

Tuhaftır ki, sağlığında gazete ve dergi sahifelerine geçmek cesaretini gösteremeyen bu dedikodular, ağızına toprak dolduktan sonra bu cesareti gösterebilmiştir. Zaman, zaman hazır birer aktualite halini alan bu dedikoduları şöyle sıralayabiliriz.

Haşim sembolist midir, değil midir?

Haşim garip sembolistlerden intihal ediyor.

Haşim sadece "Henry de Reigner" in şiirlerini intihal ediyor.

Haşim sembolist değildir.

Haşim kelimelerini birer sembol halinde kullanmak istediği zaman bile bunu yapamamıştır.

Haşim H. de Reigner'i intihal etmiş değildir. O, ondan serbest nazmin ancak basit şeklini almıştır.

Haşim "H. de Reigne" in Türkiye mümessilidir.

Haşim sembolist olmak değil, sembolizmin estetiğini bile anlamamıştır.

Haşim tasviri ve lirik bir şairdir.

Haşim düstursuzluk içinde kalmıştır.

Haşim "San'at san'at içindir." i kendine düstur yapmıştır.

Haşim cemiyetçi değildir.

Haşim şair değildir.

Bütün bu dedikodular haklı veya haksız olarak Türk edebiyatını sarsabilir. Ancak şu daha duvana üstünde "Haşim şair değildir." dedikodusu evvelkilere tüy dikmiştir.

Gerçekten evvelkiler arasında haklı olduğu kadar, haksız olan dedikodular da vardır. Biz burada haklı ve haksız dedikodular mizancılığı yapmaktan çok, hatta Haşim'in şair olup olmadığından da çok Refik Halide gerçek dersi vermek istiyoruz. Bu dersi onun bize vermek istediği - Yurt ve bayrak sevgisi - dersinden çok daha samimi, çok daha önemlidir.

Samimiyetimiz her ne pahasına olursa olsun Türk cemiyetine milliyetçi olarak hizmet andımızdan, önem de Türkiyede sembolizmin yarınlamak anlaşılmış olmasının idrak edilmesi gereğinidir.

Biz sembolizm ve Haşim gerçegine ermek ve ermek istiyenleri erişitmek için sembolizm hakkında elimize geçirebildiğimiz gerek telif gerek terceme bütün eserlerin üstüne kapanmış bulunuyoruz.

Böylece Haşim için kulaktan dolma dedikodulara kapılıp ta -Adımlar- dergisinin yardakçılığını yapan Refik Halidin de nesriyatımızı takip edeceğini ümit ediyoruz. Sırası düşmüskən söyleyeyim ki biz Refik Halid'in bir türlü tanımak istemediği inkılâp gençliği, sırası gelince Refik Halid'in bütün eserleri üstüne de kapanıp -gerçek- pahasına kendisini de aydınlatabileceğimizi ve inkılâp gençliği kaleminin iki ucundan da yazmadığını göstereceğiz.

Sembolizm ve Haşim gerçegine erüp, erişitmek için ne yaptığımızı açıkça söyleyebiliriz.

Asillerinden okuduğumuz eserler şunlardır : M. Brauschvig "la littérature française contemporaine," Paris 1931.

R. la lou "la littérature française contemporaine," Paris 1928.

G. Kahn "Symbolistes et decadents," Paris 1902.

A. Poizat "Le Symbolism de Baudelaire à Cladel," Paris 1927.

Authologie de la nouvelle poésie française," Paris : Kra, S. d.

P. Verlaine "Les poètes Maudit," Paris s. d.

A. Thibaudet, "La poésie de Hullarmi," Pariss. d.

J. de la Tour "Exameus de Valery," Paris 1936.

Gelecek yazılarımıza terceme ve telif eserleri verip bitirdikten sonra kısaca sembolizmden bahsedeecek ve Haşim'in şairolup olmadığını aydınlatmağa çalışacağız.

DAMLALAR

Gönül yurda bağlanır.
Murada ermek için.
Kılıç kindan çekilir,
Düşmanı sermek için.

Gözler bir gün bulanır,
Mazıyi anmak için.
Pervaneler can atar,
Alevde yanmak için.

Güneş doğar her sabah,
Işıklar saçmak için.
Sularda titresir ay,
Sırrını açmak için.

Bir gün yumruk sıkılır,
Engeller kırmak için.
Ve çıkışır dağlara,
Mertçe haykırı mak için.

Yıldızlar ışık yayar,
Geceyi boğmak için.
Güneş ısku kanatır,
Bir anda doğmak için.

Bahçelere girilir,
Çiçekler dermek için.
Kan dökülür savaşta,
Yurda can vermek için.

Uluğ TURANLIOĞLU

— Devam edecek —
Süreyya ORAL

BU TOPRAĞIN NİNESİ

Öldüğü gün kefeni yıllar görmüş bir hasır,
Çilesini doldurmuş bir çırık önünde;
Yalnız kara haberle soran olmuş bir hatır,
Gülümseyen bir sizi Allahına bu gün de..

Alnındaki karaltı ak saçların gölgesi,
Herbiri bir huduttan yüzündeki çizgiler;
Açık kalmış kucağı hasretlerin ülkesi,
Halâ yerli yerinde kalbindeki sevgiler..

Köyün mezarlığında bir yatanı bile yok,
Bilmediği yerlerde sönmüş kaç baharı var,
Bir avuç çıkışında yetmiş yılın yükü çok :
Beş yiğit Mehmetçigin şehit kâğıtları var..

İhsan BORAN

SON DILEK

— Akrostiş —

Masal kadar tatlı geçer her günüm,
Elini verirsen nazlı meleğim!
Lâle, gül yurdunda olsun düğünüm,
İşte budur Haktan en son dileğim.
Haydi yönelelim o mutlu yola,
Aşkımız bir pınar gibi akarken.

Süphan'ı aşalım gel de kol kola,
Uzaktaki yolcu ufka bakarken.
Lüzumu yok bize paranın, pulun,
Tanrı kolumuza güç versin, yeter.
Alanlar hakkını yetimin, dulun,
Nihayet onlardan olur bin beter.

Yanalım güzelim, biz de yanalım :
Ateş ülkesinde yanınlar gibi.
Nûruna o yurdun biz de kanalım :
Aşkın şarabına kananlar gibi.
Rüyana girince şanlı geçmişler,
Tanrı dağları'nı gez eni, konu.
Anayurtta olmuş ne yaman işler,
Çıkarma sevgilim, kalbinden "O," nu !..

Cemal Oğuz ÖCAL

VEZİN - KAFİYE VE SON NESİL ŞAIRLERİ

(11. nci Sahifeden Devam)

San'atkârin ruhu engindir. Çerçeve, hudut ve gem tanımaz. San'serebilen bir ruh kudretidir. Görülüyüorki; san'atkâr idrâk edilemiyen ifade edebiliyor.

Bu çerçeve bazan bir heykelin müşekkel mermeridir, bazan ferdi veya sosyal vakıaların renkle ifadesinden doğan tablodur, bazan ses, bazan da enginlik ve derinliklerin bir mihraktan geçirilmesi suretile tebellür ettirilen sözdür.

O halde netice olarak :

San'atkâr, mutlak, engin güzelliği küçük çerçeveye sığdırabildiği nispette kudret ve ulûhiyet kazanır ki bu çerçeve, jeometrik kalıplardır. Şiirde san'atkâr, önce bir mevzu kabul etmekle engin ve mutlakı çerçeveliyor. Ahenk; bu jeometrik kalıpların yekdigerine nisbetidir. Bu nispetin en güzel ölçüler, artistin yaratıcı öz vashıdır.

S O N

Hüseyin ULAŞ

Yunan Edebiyatından Tercemeler:

Ayakları Danteleli Ağustos Böceği

Şebnem damlalarile sermest olduğum zaman, circa böceği. sen, issız kırın ortasında bir köy şarkısı tutturursun; bir sakın en yüksek yerine dantelâlı ayaklarını asılarak, esmer vücudundan tipki bir saz nağmesi nesredersin. Haydi dostum, gel, ağaç perilerine yeni bir beşte söyle de, [Pan] in gürültüsüne bu şarkı cevap teşkil etsin : o zaman ben (Eros) dan kaçarak, günün ta ortasında, ormana, kesif yapraklı bir çınarın gölgesine uzanıp uyku uyumağa geleceğim.

Meleogr

* *

Baldan yapılmış bir incecik pasta parçası, bir şişe şarap, işte benim yemeğim; ve şimdi bu sevimli ziyaferim hakkında zarafetle nazik ve nermin bir çocuk olan kadın dostumun şereline bir şark söyleyorum.

Anakreon

Y. Cemil ÜNER